

פרשת בא

לאה גולדברג
 לְאֵט כְּהֵלֵם הַלֵּב
 אוֹלֵי כָּאן נִגְמָרֵת דְּרָכֵי
 עַל הַסֵּף הַשְּׁלֹו.
 נוֹטְפִים כּוֹכְבִים יִרְקִים
 לְאֵט - כְּהֵלֵם הַלֵּב.
 בְּאִנְשֵׁת עֲנָפִים יִבְשָׁה
 בְּרִכַּת שְׁלוֹמִים:
 הַעֲצִים הַקֵּטָנִים בְּחֻרְשָׁה
 חֲכוּ לִי כָּל הַיָּמִים.
 מֵה מוֹזָר שֶׁבִקְשָׁתִי אוֹתָךְ
 בְּדַרְכִים לְרֵב,
 עַד שֶׁבִּאתִי אֶל סֵף בֵּיתָךְ
 וְהוּא כֹּה קָרוֹב.

שעור פרשת השבוע: שרה עברון

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.48	זמן תפילין / טלית	16.33	הדלקת נרות
9.15	סוף זמן ק"ש	16.40	מנחה א' 14.00 ב' 16.40
16.55 ← 16.58	שקיעה		ערבית ושיעור
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.45	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.17	צאת הכוכבים	16.30, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	16.55	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.30	צאת השבת

אחות תורנית השבת – חגית קאופמן

שֵׁבֶת
 שֵׁלוֹם

פרשת בא

"החודש הזה לכם, ראש חודשים, ראשון הוא לחודשי השנה". [שמות יב' ב']

"אמר ר' יצחק לא היה צריך להתחיל התורה אלא **"מהחודש הזה לכם"**, ומסביר רש"י: "שהיא מצווה ראשונה שנצטוו בה ישראל" [רש"י בראשית א' א']

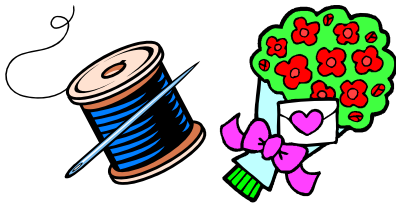
מה מנסים חז"ל לומר לנו בציינם שמצוה זו, היא הראשונה שניתנה לעם ישראל?
מה המיוחד במצווה הראשונה הניתנת לבניי בראשית התקבצם ללאום, בעוברים משלב היחידים והפרטים (האבות) ועוד לפני כניסתם בברית סיני?

נראה לי נכון לומר, שציווי זה משתלב במהלך הכולל אותו מסמלת יציאת מצרים. סיפור יציאת מצרים חושף, לראשונה, אופן חדש של התגלות הא-ל בעולם. בתחילת פרשת "וארא" מופיע לראשונה ה"כינוי": "ה' א-והים" המסמל [לשיטתו של ר' יואל בן-נון בספרו "פרקי האבות"] את שילובם ביחד של שני האופנים השונים בהן התגלה הא-ל לאבות. לראשונה בתורה משתלבת ההנהגה הניסית, "הדתית-היסטורית", הנעלה והמרוממת [המיוצגת בשם המפורש, ומופיעה בברית בין הבתרים], עם ההנהגה האנושית והטבעית, הפנימית והנסתרת [המיוצגת בשם "א-והים" ומתגלה בברית המילה]. בתגובה להתגלות זו מתגבשת זהותו הייחודית של העם "הישראלי", המשלב בתוכו את ה"יעקב" ואת ה"ישראל", את הגלוי והנסתר, את הטבעי ואת הניסי, את האנושי ואת הא-והי.

במהלך זה משתלבת היטב המצווה הראשונה הניתנת לעם ישראל, שחז"ל מבינים אותה כמורה על מיסוד "הזמן הישראלי" ועל יצירת הקצב המיוחד על-פיו מתנהלים החיים היהודיים, המושפעים מהשמש ומהירח גם יחד. התזמון התואם לנו כעם נובע משני המוקדים המנוגדים, מהזמן האובייקטיבי והקבוע מחד, ומעמדת התצפית המקומית והרגעית, מאידך. קידוש החודשים וקביעת הזמנים תלויים במחזוריות הטבעית והידועה, אך גם בשיקולים הדתיים, ממסדיים ותרבותיים המאפשרים קיום המועדים והציוויים. "החודש הזה" מסמל עבורנו אופן מסויים של תלות בזמן ובטבע, אך גם מהווה הקדמה לקרבן הפסח שלהבנתו של רמב"ן [יב' ג'] משמעותו שחיתת "הטלה", שהוא מזלו של חודש ניסן, ובכך להצהיר שאנו עבדי ה', ולא עבדי הזמן. [עבדי הזמן עבדי עבדים הם..."]

ייחודה ומרכזיותה של מצוה זו הובילו לעיסוק נרחב, הן בצדדיה הרעיוניים של הסוגיא והן בצדדיה המעשיים לכל אורך ההיסטוריה היהודית ובעיקר בספרות חז"ל ובראשונים. בהמשך לדרשתו של ר' יצחק ניתן למצוא דרשות נוספות המדגישות את חשיבותה של המצווה בעיצוב הזהות הלאומית היהודית. המכילתא בפרשתנו דורשת: **"החודש הזה לכם"**, ולא מנה בו אדם הראשון... **"לכם"** ולא לגוים". בניגוד לאלו המונים לירח בלבד ולאלו המונים לשמש בלבד, יוצר העם היהודי שיטה מורכבת ומסובכת, [ומיוחדת כמובן] המנסה להביא בחשבון את שניהם, וכך גם ניתן להבין את הדרשה בשבת עה': **"אמר ר' יוחנן: "כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים" איזו היא חכמה ובינה שהיא לעיני העמים, הווי אומר זה חישוב תקופות ומזלות".** החכמה הרבה הדרושה במימוש שיטה מסובכת זו נכרת כבר מתחילה, כפי שמלמדנו ר' עקיבא במכילתא: **"זיה אחד משלשה דברים שנתקשה בהם משה והראהו המקום את כולם באצבע"**. [באותו הקשר נאמר במקום אחר המשפט הידוע **"כזה ראה וקדש"**]. המורכבות שבמצווה זו, חשיבותה ועוצמת ההשפעה שיש במימושה מאפשרים אולי להבין טוב יותר את מחלוקתם של רבן גמליאל ור' יהושע במשנה בפרק השני של מסכת ראש השנה, סביב קידוש החודש. ניתן אף להבין מכאן את תגובתו החריפה והתקיפה של ר"ג, המצווה על ר"י לעלות אליו **"במקלו ובמעותיו"** ביום שיוצא לפי חשבוננו, יום הכיפורים. לא נחה דעתו ולא שקט זעזועו של ר' יהושע עד אשר הזכיר לו ר' עקיבא את משמעותה הלאומית והחברתית של המצווה, בדרשתו הידועה, הנותנת את מלוא הסמכות בקביעת החודשים לנציגי העם ונבחריו. **"אמר לו הרי הוא אומר "אתם" "אתם" "אתם" ג' פעמים: "אתם" אפילו שוגגין, "אתם" אפילו מזידין, "אתם" אפילו מוטעין!!! אמר לו: עקיבא, ניחמתני ניחמתני!!!"**

השבוע התקיים אירוע חגיגי במתפרות, לרגל חילופי מנהלות צוות המתפרות: רחל יניב החליפה את רחל אבירם לאחר למעלה מעשר שנות ריכוז. לפניכם דברים שנשאה שושנה עברון, וברכה מאת צוות מש"א:

לרחל ולרחל
דברי פרידה ודברי ברכה

מה נאמר ומה נדבר הגיע היום שלא רצינו להגיע אליו, היום שרחל אבירם מסיימת את תפקידה אותו עשתה בהצלחה במשך שנים, כמה? מי זוכר הרי זקני צפת לא זוכרים וכך גם זקנות סעד... אז מה היה לנו במשך הזמן הזה? יצרנו ספר יש מאין, בשקט ובנחת שיווקנו את המוצר המוגמר שמדי פעם שופץ ושונה לטובת היעילות ולצורך בעיות שהתעוררו, כמו חומרים שלא השגנו יותר וכו'. הספר שווק ביעילות ובמימנות והפך להצלחה גורפת עד כדי כך שיצרנו ספר שני. וחוץ מזה המשכנו בדברים שבהם היה לנו שוק בטוח - כיסוי פלטה, סינרוולים, לחם חם ועוד.

רחל היקרה, על כל המערכת ניצחת בהצלחה, כמובן בעזרת חברות רבות, ידעת לשמור על קור רוח גם כשהרוחות התלהטו, ויש עוד קילוסים אלא שאין אומרים כל שבחו של אדם בפניו אז נסתפק בזאת.

ולרחל יניב הנכנסת לנעליים הגדולות עליהן דיברתי עכשיו, קודם כל יישר כוח על ההעזה לקחת על עצמך את התפקיד המורכב הזה. אין לי/נו ספק שתוכלי לעמוד בכל המשימות העומדות בפנייך, בעזרת התבונה בה ניחנת ויחד עם הרוח הטובה שלך תוכלי להוביל את המקום הזה הלאה להישגים נוספים.

ברכות רבות של הצלחה, הצלחתך היא הצלחתנו ואני בטוחה שכל אחת מאתנו תטה שכם לעזור לך במשימותייך המגוונות.

בתקווה שאני מבטאת רחשי לב של כל החברות,

יענה צברון

***

לרחל,

ישר כח על הצבודה והיוזמה בניהול המתפרות.

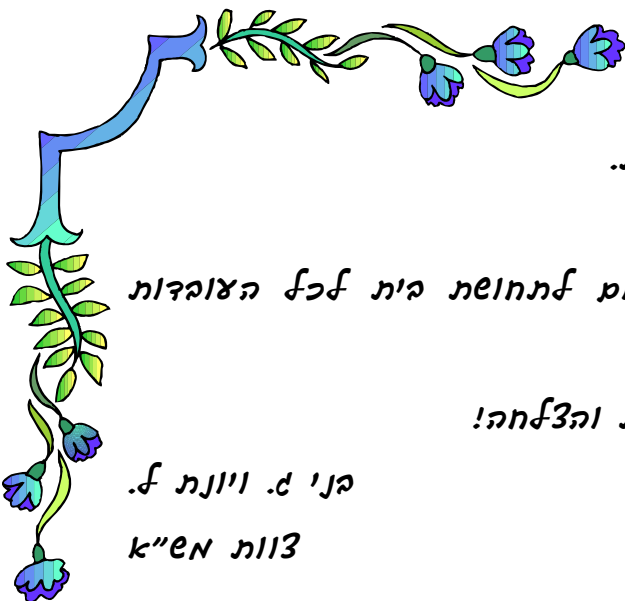
הצלחת לאראן יפה וטוב את השינוי במתפרה.

הצלחת לשמור על רוח טובה, והצלחת לארום אתחולסת בית לכל הצובדות הוותיקות.

תודה על שיתוף הפעולה איתנו, הרבה בריאות והצלחה!

בני א. ויונת א.

צוות מ"א

האסיפה fe הנחנה

ביום ראשון האחרון התקיימה אסיפה, שעסקה כולה הן בנהלי היציאה לגמלאות, והן באשר להפקדת כספים לסגירת הגרעון האקטוארי.

ראשית אני חייב להתנצל על שעת האסיפה (18:00) שמנעה מחלק מחברינו הצעירים לקחת בה חלק. הסיבות לכך היו האורחים שלנו באסיפה, אהרון ארז, ואייל הראל מחברת תמורה, ששניהם חזרו לצפון הרחוק לאחר האסיפה, והן מפאת יציאתי בשליחות סיפן לארה"ב לכמה ימים. אני מתנצל ומקווה שבאסיפה במוצ"ש הקרוב פר' "בא", שתעסוק כולה בתקציב הקהילה לשנת 2011 (נושא שנוגע לכל החברים), יבואו רבים, עד שצר יהיה המקום מלהכיל. בתחום הפנסיה אושרו על ידי האסיפה מספר נהלים שעיקרם:

1. היצמדות לחוקי המדינה באשר לגיל הפרישה.
2. קבלת התקציב הפנסיוני, החל מגיל הפרישה ללא אפשרות דחייה.
3. ניתוק בין המקור הפנסיוני בעתודות, לבין התקציב המועבר לגמלאים שאליו מחויב הקיבוץ, גם אם חלילה המקור קטן.
4. הכנסת כל תקבולי הפנסיה ל"אגם קיבוצי" וממנו חלוקה לחברים על פי החלטות האסיפה.
5. חובת החברים להעברת נכסים שנצברו טרם השינוי לקבוצה.
6. קרן השתלמות לעובדי הוראה בחינוך ובאקדמיה – הצעת הוועדות להותרת קרן השתלמות אחת למורים אושרה, אם כי נשמעו קולות שבהחלט מחייבים התייחסות רצינית, לחובת הקיבוץ לסייע במימון השתלמויות מקצועיות גם לגבי בעלי ובעלות מקצועות אחרים. אני מקווה לקדם דיון בנושא, בניסיון למצוא פתרון ראוי לקולות שנשמעו.
7. סוכם ואושר בהצבעה, להמשיך ולבדוק את חוב הקיבוץ לתקציב פנסיוני באופן זוגי, כך שעודף של אחד מבני הזוג, ירד מהגרעון של בן או בת זוגו.

באשר להפקדת הכספים לסגירת הגרעון האקטוארי – אושר לצוותים לסגור את כל הגרעון של עמיתי עתודות, ובאשר לעמיתי גלעד להמתין בשלב זה, וזאת משום שרבים הסיכויים שהגרעון יצטמצם באופן משמעותי. צוות הפנסיה יגיש בכל שנה לאסיפה דוח באשר למצב החיסכון, ואת המלצותיו לטיפול בגרעון. אני מודה לכל החברים שלקחו חלק באסיפה, והביעו תמיכה בצוותים שמטפלים בנושא, ואני חושב שבצענו צעד משמותי קדימה, בניהול נכון, ראוי ושקוף של החיסכון הפנסיוני.

בוק'

לאסוף את השברים

ביום שלישי האחרון, באו הנה נציגים של יד-ושם, כדי לאסוף מאנשים "זכרונות" מתקופת השואה (לפניה ואחריה), מכתבים, תמונות וחפצים, שמצויים אצלם. בארבעה צוותים ישבו אנשים מול הנציגים, הביאו את הפריטים הישנים, הראו וספרו מי כותב המכתב ומי הנמען, מי הדמויות בתמונה וממי התקבל הפריט. יש שנתנו את ה"זכרונות", שכן ביד-ושם מטפלים בכל מסמך טיפול כימי לשם שימורו, ויש שנתנו לצלם את הפריט בלבד. האוסף שיצטבר - יקוטלג, ובבוא העת, מי שירצה יוכל להגיע אל המוצגים אפילו דרך האינטרנט. המבצע הזה, של יד ושם, הוא המשך למבצע "דפי עד", שבו נאספו שמות של נספי השואה, שנכתבו ע"י קרוביהם. איסוף המסמכים הוא מורכב יותר ומחייב פגישה אישית עם האנשים. מההתנסות שלנו, פגישה שכזו אורכת לפעמים מספר שעות. נאחל ליד-ושם שיימצאו להם המשאבים הנחוצים להצלחת מבצע זה, שהוא הצלה מהנשיה של המסמכים, שעלולים להתכלות מיושן או להעלם כאבן שאין לה הופכין אצל הדורות הבאים.

חנכה ברט

הצרת המערכת: חברים רבים נפגשו עם צוותי יד-ושם, ולכל אחד בווידאו-סיפור משלו. את תרומתם יכולים ורוצים להעלות את הציבור בסיפור המשפחתי - אנה פנו למערכת "צפים".

הבהרות מהחמאיה - תפוצה נכון

1. ירידת דמי הקישוריות - כמו בכל הארץ, גם אצלנו בסעד כדאי מאד לטלפן לטלפון סלולרי מטלפון קווי. משמע: הרבה יותר זול לחייג לטלפון הסלולרי ממכשיר הטלפון.
2. מזגנים - חימום מזגן הוא החימום הכי יעיל וזול שיש. אך חייבים להקפיד לנקות המסננים (פילטרים) אפילו יותר מאשר בקיץ - חוסר ניקוי יכול לגרום לנוזק למדחס.
3. האוויר החם של המזגן עולה למעלה. לכן הפעלת מאוורר כלפי התקרה גורמת לפיזור האוויר החם בכל הדירה, ומשפרת מאד את חימום הדירה.
4. שירות תיקונים (תיקון לדה ביטוח המכשירים): יוסי בלישה מתקן מכונות ומייבשי הכביסה שעבדנו איתו בעבר, כבר אינו עובד בסעד. עברנו ל **אבי** ממושב מלילות - 052-8840744. אבי מתקן גם מכשירי חשמל אחרים.

אנה וקס

צוות החמאיה.

צפתות fe אחת

אחת התוצאות של המעבר להפרטה והפיכת הקבוץ-קהילה למרכז רווח, הביא לבעיה קשה עליה אני חושבת שיש לתת את הדעת.

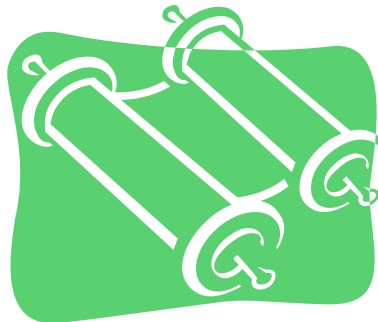
ב"ה בקהילתנו שמחות רבות, אך דא עקא, המשפחות החוגגות אירוע כלשהו, נתקלות בבעיה של מחסור בחדרים לאירוח. בבית הנוער, שפעם אפשר היה לארח בו (כאשר הייתה לבנות שבת חפשית) תמורת תשלום סמלי, פחתה הנכונות מסיבות שונות לתת את החדרים לאירוח, וכן הבית המיועד לחיילים בודדים (שגם הוא לא ממש מתאים לארוח), עומד גם הוא לממש את ייעודו. חדרים רבים מושכרים לסטודנטים, וכך לא נותרו חדרים פנויים. אמנם, יש חברים לא מעטים המוכנים להשאל את דירתם לשבת, ויבורכו על כך, אך קשה מאוד להסתמך ולתכנן זאת מראש.

בקבוץ טירת צבי, שגם הוא קבוץ מופרט, השכילו להכשיר בית המיועד לאורחי החברים בשבתות ובחגים, תמורת תשלום, כמובן, וכולם מרוצים.

הרגשה מאוד לא נוחה נגרמת למשפחה החוגגת אירוע משפחתי, ואינה יודעת כמעט עד הרגע האחרון האם יהיו לה די חדרי אירוח לאורחים אותם היא רוצה מאוד לראות בשמחתם. "הרמת" פרויקט שכזה יבוא אמנם על חשבון הכנסה אפשרית לקהילה מהשכרת חדרים לסטודנטים המאיישים אותו בחלק מחודשי השנה, אך יחזיר לקהילה קצת את הביחד ואת האפשרות לחגוג שמחה עם יותר רוגע ושלווה. שירבו השמחות בקהילתנו.

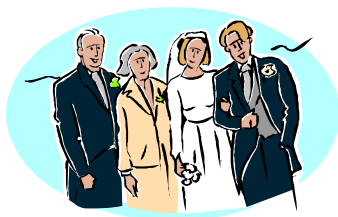
עפת fe זומ.

איכל הימן.

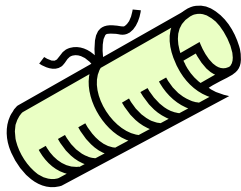

לריבה זוהר
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
לבר-המצווה של עומר
בנם של הילה ואבי רט

מזל טוב!

ליוכבד גולד
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות
לנישואי הנכד,
בנם של יוסי ומירב גולד,
אסף עב"ל מוריה

המתנדבות הצעירות - הצעה לפולחן הנוער

במהלך שנות ההתחנכות בחברת הנוער נעשה מאמץ לכוון את הנערות לשירות לאומי או צבאי משמעותי, ואכן רובן מצליחות להשתלב בשירות לאומי בשדה החינוך או הרווחה, ובתפקידים מגוונים בצבא. אנחנו נמצאים בקשר עם חלק גדול מהן, מנסים לתמוך מרחוק, ככול האפשר. נוסעים אליהן למקום השירות, ולעיתים קרובות הן מגיעות לביקורים בפנימייה.

בשבוע שעבר התקיים בבנייני האומה ערב הצדעה ראשון לשירות אזרחי לאומי, במעמד נשיא המדינה שמעון פרס. כל העמותות הקיימות (בת עמי, עמינדב, האגודה להתנדבות, ערבים, שלומית...) מייצגות את מערך המתנדבים המאוגדים במדינת ישראל: חילוניים ודתיים, יהודים וערבים, מוגבלים ונוער בסיכון, ובערב זה בחרו מתנדבים מצטיינים לשנה זו. בסך הכל היו שמונה זוכים, ועבורנו היה זה ערב מרגש מאוד, משום שבוגרת שלנו, **יפית גזקר** זכתה בתואר מתנדבת מצטיינת מטעם ארגון "בת עמי" של השירות הלאומי.

יפית סיימה להתחנך בפנימייה לפני שנה וחצי. היא משרתת בעוגן הקהילתי בבאר שבע, במקום שנקרא 'קורת גג' והיא עוסקת בחינוך של נוער בסיכון גבוה, שמגיע לשם כחלופת מעצר או כמקום מקלט לשלושה חודשים עד שיימצא עבורו מקום קבוע. השירות שלה מאתגר מאוד, ומתוך ההכרות שלנו עם עבודתה, וכן מתוך הנאמר בטקס יפית עושה עבודה נהדרת, ומלווה את הנערים במסירות רבה, במשך שהותם במרכז. אגב, שביט אחותה סיימה לפני שנה, ואף היא משרתת בבאר שבע במסגרת חינוכית של נוער בסיכון. אחותן חן מתחנכת אף היא בחברת הנוער שלנו, בכתה י'.

אנו מצדיעים ליפית, גאים בה ומאחלים לה שהתרומה שלה לחברה תסייע לה להתפתח ולהיות אשת מעשה חזקה, תמצא כיווני למידה ותתקדם יפה בחייה.

ערב קודם לכן התקיים ערב נוסף של השירות הלאומי, ובו חולקו שישים תעודות הצטיינות למתנדבים בשירות הלאומי. גם בערב זה זכתה בוגרת שלנו להצטיינות: מריאנה נברייב. מריאנה, חברתה הטובה של יפית, סיימה אף היא את התחנכותה בפנימייה לפני שנה וחצי, והיא משרתת במועדונית ברמלה. מריאנה עושה שם עבודה נהדרת עם ילדים הזקוקים לתמיכה לימודית ורגשית.

אנחנו גאים מאוד ב**מריאנה**, תמיד ידענו שתצליח, עוד נשמע עליה.

גם השנה אנו מתכוונים לשיבוצים של חניכות יב' הן בשירות הלאומי והן בצבא, יש לנו מחזור גדול של חמש עשרה בנות, חלקן כבר החלו לבדוק שירות בבתי חולים, אחת התקבלה ליחידת 8200, יחידת מודיעין מובחרת, והשאר בתהליכי מיון שונים. עוד נכונה לנו עבודה רבה בתחום השירות, אך אנו מרוצים מהנכונות שלהן לשרת במקומות טובים ובתפקידים משמעותיים.

בצורת השם נצעה ונצ'ית, צוות נקודת חן.

גם אנו בשם חברי וחברות הקיבוץ שולחים את הערכתנו לבנות היקרות ולצוות המסור של חברת הנוער על ההישגים המרשימים! עלו והצליחו!

הורים וילדים,

ביום ראשון הקרוב בשעה 17:30 שעת סיפור בספרייה,

והפעם מספרת: רחלי לפיא.

בואו בהמון'כט!

השבוע נהרג בתאונת עבודה שמעון חואטו ז"ל, אבי משפחת השופליסטים. משפחה זו מלווה את סעד בעבודות העפר והבנין מזה עשרות שנים. היינו המומים כולנו לשמוע על האסון שפקד את המשפחה. חברנו יצחקוב שנכח בהלוויה רבת המשתתפים, הספיד:

מצון - חכה, ידיד וצ'יקר בן אדם fe יושר ואמת!

הכרתי אותך לפני למעלה מ-40 שנה, והייתי בין הראשונים שהיתה לי הזכות להתחיל לעבוד איתך, בתור שופליסט מתחיל אצל פנחס שחר.

כבר אז כשהתחלת לעבוד על שופל זחל, הרגשתי שאני עומד לא רק מול מפעיל כלי מכני, אלא קלטתי את הבן אדם שעומד מולי, קשוב, מוכן לכל בקשה, חוש הומור ובעיקר בן אדם, המדבר דוגרי, ישר ובגובה העיניים, מבלי לזייף.

אני נזכר שלאחר כשנתיים שלוש של עבודה יחד, שאלתי אותך: תגיד, לא שווה לך לקנות כלי משלך? ענית לי: אל תהיה מודאג, קודם משקיעים ומתחילים מבורג בגלגל, אח"כ עוברים לשותפות בגלגל אחד, אח"כ ממשיכים לארבעה גלגלים ואח"כ אינשאללה – יהיה גם כל הכלי. וכך, במחשבה מבוקרת וצלולה, בנית את עצמך ואת כל יתר מפעל החיים שבו השקעת לא רק ממון, אלא גם המון הגיון והרבה שכל של איך לבנות בהדרגה ובשלבים ולא לקפוץ ולהשקיע בגדול מדי ואז להסתכן.

גם כשעזבתי את ריכוז הרפת, וכאילו לא היו אמורים להיות לנו יחסים קרובים, הצלחת באישיות המיוחדת והנעימה שלך, לשמור על קשרים, צ'פחות וכמובן סיפורים מהווי החיים וחיי המשפחה שהתחלת לבנות. השקעת המון במשפחה ואת חתונתך, כשהיית עוד צעיר ולא היית בעל אמצעים, עשית בחצר בית ההורים, כי זה מה שהיה.

חברות היתה חשובה לך ביותר, וחבריך הרבים, רבים בסעד, הם העדות הטובה ביותר להיותך לאיש בעל נתינה מכל הלב.

"על האש" עם שמעון היה לשם דבר בקיבוץ, תחילה עם הרפתנים בכל ערב פסח, אח"כ גם בענפים אחרים בהזדמנויות שונות והכל בנכונות, טוב ומאור פנים.

בשנה האחרונה נדנדת לי רבות "נו, יצחקוב, מה עם הבולגרית המלוחה?". אמרתי לך: "שמעון, אני כרגע לא עושה מלוחות". לא הרפית ממני. ניסית שוב ושוב לשכנע אותי לעשות ואתה תקנה ותשלם כל מה שצריך ויותר, העיקר שתעשה: "תעשה לי מהצד, ואם יש לך בעיה של איך למכור, תן את הכסף לצדקה". כל כך היתה חשובה לך הגבינה המלוחה, אבל ראיתי שמולי עומד אדם עם עקרונות, יושר וכנות.

אסתר האשה, הילדים, האחיינים והנכדים, איבדתם את היקר והמתוק שלכם, תלווה דמותו של שמעון את המשך דרככם ושהצער והאובדן לא יהיו יותר בביתכם.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

יחזקאל אהמ.

***

ללא קשר לאירוע זה, מתוך מודעות לנושא הבטיחות, תתקיים ביום שלישי השבוע הדרכה לעבודות בגובה. המעוניינים לבוא נא לתאם עם ריבי זינר.

הקלנועית - אאנון אא - חיוכו fe דור!!!

מיועד לבני השבעים ומעלה, ולבעלי חוש הומור שיגיעו לשבעים ועד מאה ועשרים.

דור הקלנועית יודע היטב מה זה בוק. ספרים ליוו אותו כל חייו.. אבל מה זה, לעזאזל, פייס בוק?
דור הקלנועית שר כל חייו "למך ולזקן אנו פה חומת מגן". אין לו מושג מה זה מך, ומה מחבר את המך לזקן. אם מישוהו מכס יודע, שיגיד בקול רם. השמיעה כבר לא משהו....
דור הקלנועית עבד בכל עבודה פיסית בשדה, בבניין ובמרעה. תאילנדים ראה בנעוריו רק בקולנוע. סינים היו רק שניים. בכינור גדול.
דור הקלנועית אהב קולנוע. ראה אינספור סרטים. לא מבין מה הקשר בין סרט לפופקורן. התרגום היה תמיד של ירושלים סגל, תל אביב.
דור הקלנועית נסע בסוסיתא, הפליג לאמריקה באוניה וכשחזר סיפר בהתפעלות שלכל משפחה יש שם ... שתי מכוניות. שתיים! ולקלנועית שלהם הם קוראים גולף-קאר.
דור הקלנועית זוכר את בן-גוריון עומד על הראש. עומד על שלו וכשפולה אומרת שוכב לישון, ואוי למי שמנסה להעיר אותו.
דור הקלנועית ידע לחלום וללחום. לָחַם וּלְחָם. ידע להוציא לחם מן הארץ ולעשות את הארץ חלם. את כולנו הפך מחכמים לחסכמים. חסכמי חלם!...
דור הקלנועית מסתכל בחמלה על נעים ההליכון שבא מולו על המדרכה. בלי הליכון לא קל להגיע לקל-נועית. חבל שהקלנועית אינה יכולה להגיע לכל מקום.
דור הקלנועית פותח כל בוקר את העיתון לראות את מודעות האבל. אם שמו לא מופיע, הוא יודע שהוא חי. כף חיים.
דור הקלנועית אוהב להשתמש בסלנג המתחדש. לא תמיד במקום הנכון. תמיד עם חיוך מנצח. אין דבר. יש ישראל היום. חנימון. המצאה חבל על הזמן.
דור הקלנועית כבר לא ליד ההגה. ויתר בלי להוציא הגה. אפילו בקלנועית אין הגה. אבל העיקר שהיא נוסעת והוא מחייך. נשאר לו ההיגיון. הגה קטן.
דור הקלנועית זוכר פרקי תנ"ך בע"פ. שירים של ביאליק ואלתרמן. לא זוכר איזה יום היום. ואם לקח כדורי בוקר. הוא מכדרר בוקר, צהריים וערב.
דור הקלנועית שאיבד את הראייה דוהר על המדרכות. הוא לא ידרוס לעולם, אלא את מי שראוי לדריסה. ראו הוזהרתם!
דור הקלנועית והקלנועית שלו צמחו בקיבוץ. חלוצים לפני המחנה. את הקלנועית הקיבוץ יוריש לכל זקני ישראל, באשר הם שם. תחזקנה ידי כל האוחזים בקלנועית.
דור הקלנועית הבא ייסע על מסלולים שייבנו במקביל למדרכות ולכבישים. לאורך המסלולים הללו ייבנו קיוסקים בהם ימכרו גוזה, לבניה, אסקימו לימון, אסימונים ומכשירי שמיעה. חנויות הספרים המודפסים על נייר יעברו גם הם אל מסלול הקלנועיות. עם הספר מזדקן. בוק כבר אמרנו?! גמרנו.

אאנון אא, אתוק הא'טראט

הרפת שלנו – קטעים מתוך דף לר"ח שהט

השנה האזרחית למניינם של הנוצרים נסתיימה לה, ואפשר לגשת לסיכומים של שנת 2010, והיישר למנה העיקרית של חודש זה, שהוא נעים ומשמח את ליבנו. ניתן להכריז באופן רשמי על היותנו לרפת מס' 1 בארץ בייצור חלב שנתי לפרה בשנת 2010. ואם תאמרו שאין בכך הישג, כי אשתקד היינו במקום השני – נשיב לכם: נהפוך הוא! קל יותר לעלות לפסגה מאשר לשהות בה לאורך זמן". אז אנו ננסה להיאחז בפסגה לאורך זמן ע"י שיפור התוצאות וההישגים הנפלאים של רפת סעד.

ועתה – לתוצאות: במקום הראשון, עפ"י נתוני ביקורת החלב בארץ ישראל – רפת סעד עם תנובה שנתית של 14,503 ק"ג חמ"מ (חלב מושווה מחיר) ו- 14,402 ק"ג חלב ממוצע שנתי לפרה בעדר (כולל יבשות). במקום השני הרחק מאחור – כרמיה, עם תנובה שנתית של 13,605 ק"ג חמ"מ, במקום השלישי נחל-עוז, ברביעי- עלומים, ובחמישי – רפת גבים.

וכאן המקום לתת לעצמנו טפיחה על השכם ולומר "יישר כח" גדול לצוות הנפלא, אשר עושה ימים כלילות ולא חוסך במאום למען רווחתן של הבהמות. בלעדיו לא היה אפשר להגיע לתוצאות המדהימות. כמות החמ"מ לפרה מהווה שיא ישראלי חדש, והופכת את הרפת לראשונה בארץ שעוברת את מחסום ה- 14,500 ק"ג חמ"מ. הוסיפו עוד שהישג זה מגיע לאחר קיץ קשה ארוך ומתיש, ואפשר לראות את ההפרש בין סעד לבין האחרים.

כמות החלב שיוצרה ב- 2010 עומדת על 3 מיליון ו- 870 אלף ליטר, 243 ליטר יותר מהכמות שיוצרה ב- 2009. סה"כ חרגנו ב- 170,000 ליטר מעל המכסה, וזאת אחרי שהעברנו 100,000 ליטר מהחורף לקיץ. כ- 55,000 ליטר הלכו למחלבה המקומית, אשר היתה כמעט היחידה שהצליחה להתמיד בייצור החמאה בארץ. אחוז השומן עמד על 3.62%, זהה לשנה שעברה, ואילו אחוז החלבון היה 3.37%, לעומת 3.4% אשתקד.

בשנה שחלפה יצאו 63 פרות, כ- 21% יציאה בסה"כ, וזאת אומרת שלמרות שהוצאנו מעט פרות, עדיין הצלחנו לשמור על תנובה גבוהה מאד. בד"כ כשמוציאים הרבה פחות, עולה הממוצע.

בשנת 2010 נולדו 165 זכרים ו- 131 נקבות, אבל עיון קצר בגנטיקה מראה שהעגלות שנולדו גבוהות לעין ערוך מהגנטיקה הקיימת היום בשאר העדר, מה שאומר שבעוד שנתיים נדע אם מה שכתוב על נייר בשחור על-גבי לבן יבוא לידי יישום בתוצאות. ימים יגידו.

אודי שהט.

